

„Svarbu įsisąmoninti, jog esi niekas prieš Dievą, nes taip ir yra“

Labai svarbu įsisąmoninti, jog esi niekas prieš Dievą, nes taip ir yra. (Vaga, 260)

gruodžio 3 d.

Šventasis Jonas rašo, jog dar vienas mūsų priešas yra akių geismas, šis giliai išsąmonijęs godumas, verčiantis mus branginti tik tai, ką galime paliesti. Tokio geismo apimtos akys yra įsistebeilijusios į žemiškus

dalykus ir todėl visiškai aklos antgamtinei tikrovei. Taigi šiuos Šventojo Rašto žodžius galime suprasti ne tik kaip godulį materialiams dalykams, bet ir kaip iškreiptą žvilgsnį, skatinantį mus visa, ką matome aplink – kitus žmones, mūsų gyvenimo ir laikmečio aplinkybes – vertinti grynai žmogiškuoju požiūriu.

Tuomet sielos įžvalga atbunka. Protas skelbiasi esąs pajėgus viską suprasti be Dievo pagalbos. Tai subtili pagunda, kylanti iš intelekto galių, kurias Dievas, Mūsų Tėvas, suteikė žmogui, kad šis galėtų Jį laisvai pažinti ir mylėti. Suviliotas šios pagundos žmogaus protas iškelia save į visatos centrą ir, apimtas savimeilės „būti kaip dievai“, atsuka nugarą Dievo meilei.

Kova su puikybe turi būti nuolatinė, nes, kaip kažkas pagrįstai ir išraiškingai yra pasakęs, puikybė

išnyksta tik praėjus dvidešimt keturioms valandoms po žmogaus mirties. Būtent tai yra fariziejaus puikybė, kurios Dievas negali pateisinti, nes ji skatina atsiremti į žmogaus pasitenkinimo savimi sieną. Būtent šitoks išdidumas ragina niekinti kitus žmones, valdyti ir skriausti aplinkinius. Nes „Puikybę lydi gėda“. (Kristus eina pro šalį, 6)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/svarbu-isisamoninti-jog-
esi-niekas-pries-dieva-nes-taip-ir-yra/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/svarbu-isisamoninti-jog-esi-niekas-pries-dieva-nes-taip-ir-yra/)
(2026-03-29)